

اخلاقی تربی کودک‌کشی دنیا!

گپ‌گفت (۳)

عابد مهر

نخست وزیر اسرائیل گفته است ما اخلاقی‌ترین ارتش دنیا را داریم. بنیامین نتانیاهو، ملقب به بی‌بی‌که آبروی همه بی‌بی‌های دنیا را برده، این سخنان مشعشع را در سازمان ملل گفته است. متأسفانه خبری از عکس‌العمل حضار به این حرف در دست نیست. نمی‌دانیم چند نفر از خنده غش کرده یا از شدت تعجب پس افتاده یا از فرط عصبانیت خورشان به جوش آمده است. برای راستی آزمایی این سخن، با چند ارتشی و شهروند اسرائیلی صحبت کردیم تا بفهمیم چی به چی است.

مرد سر باز، شل و ول

معلومه که ما اخلاقی هستیم. همه جا اول هشدار می‌دن، بعد فرصت تخلیه می‌دن، بعد می‌زنن، ولی ما یکم خلافتانه تر عمل می‌کنیم، اول می‌زنیم، بعد فرصت تخلیه می‌دیم، آخر سر هشدار می‌دیم! بنابراین هیچ وقت سرزده خونه‌ای رو اشغال نمی‌کنیم. به هر خونه‌ای که می‌خواهیم وارد بشیم، اول صدا می‌زنیم تا باخبر بشن. گاهی صدا نمی‌زنیم، ولی به صدایی درمی‌آریم. مثلاً رگباری می‌زنیم یا موشک می‌اندازیم یا جنگنده از ارتفاع کم رد می‌شه تا متوجه بشن که ما اومدیم.

زن، فرمانده، خشن

شما به قیافه من و سربازام نگاه کن... به این قیافه‌های معصوم می‌آد که اخلاق رو رعایت نکنیم؟ بذار برات یه مثال بزنم، تازه و داغ داغه. چند روز پیش توی یک عملیات، خبر داده بودن که یه تروریست قصد داشته به شهروندای مظلوم اسرائیلی حمله کنه. خب معلومه که این کار غیراخلاقیه. ما هم فوری وارد عمل شدیم تا جلوا این بی‌اخلاقیا رو بگیریم. رفتیم طرف رو پیدا کردیم و همون جا کارش رو تموم کردیم. بعد بی‌سیم زدن که اشتباه شده و آمارمون غلط بوده. خب ما ناراحت شدیم، چون طرف زن و بچه داشت و اونا هم خیلی ناراحت شده بودن و تنها مونده بودن. برای همین کار اونا رو هم تموم کردیم تا بیشتر از این از نبود باباشون غصه نخورن. این اگه اخلاقی نیست، چیه؟

پپر مرد شهروند، بی‌اعصاب

کی گفته ما بی‌اخلاقیم؟ ها؟ اخلاق از این بالاتر که سال‌ها پیش تا دیدیم فلسطینیا وضعیت خوبی نداشتن، اومدیم همسایه شون شدیم تا بهشون کمک کنیم؟ باز دیدیم اوضاعشون خرابه، رفتیم توی کشورشون تا از نزدیک کمکشون کنیم. باز درست نشد وضع زندگی شون، مجبور شدیم از خودگذشتگی کنیم و شهر و دیار خودمون رو ول کنیم و دست به کار بشیم و خونه و زندگی اینا رو به زور ازشون بگیریم تا به وضعیتشون سروسامون بدیم. ما به این کارا می‌گیم کمک به هم نوع. دیگه نمی‌دونم شما جوونا به چی می‌گین اخلاق، چقدر وقیح شدن این نسل جدیدیا!...

زن میان سال، تبعه، ریلکس

معلومه که سربازای ما خیلی اخلاقی هستن. خودم شاهدیم. دیروز چندتا سربازمون می‌خواستن به خانوم فلسطینی رو دستگیر کنن، ولی برای اینکه دستشون بهش نخوره، بالوله تفنگ داشتن به سمت ماشین هدایتش می‌کردن. بعدکه دیدن مقابل هدایت داره مقاومت می‌کنه، مجبور شدن با اون ته تفنگشون، اسمش چیه... با قنذاق، راهش ببرن. چند وقت پیش هم چندتا بچه توی خیابون داشتن بازی می‌کردن، سربازای اخلاقی ما رفتن و بهشون گوشزد کردن که از اونجا برن، آخه الان بچه‌ها باید سر درس و مشقشون باشن. دیگه تقصیر ما نیست که مدرسه‌هاشون با خاک یکسان شدن، لابد خیریتی توش بوده. شاید هم خطای انسانی بوده. ولی قطعاً ارتش ما اخلاق دارن.

نشده ایم این شتاب جنون آمیز برای رسیدن به کدام پایگاه فرماندهی یا مأموریت حیاتی است. زیرا طبق ردیابی‌های ماهواره‌ای، بیشتر آن‌ها بعد از رسیدن به مقصد، ساعت‌ها در گوشه‌ای لم می‌دهند و کارهای بیهوده انجام می‌دهند. برای درک بهتر این نیروی نامرئی، من هم از محل بودجه تحقیقاتی یک کارت اعتباری اتوبوس تهیه کرده و در یک عملیات غافل گیرانه، دو پیرزن و یک کارمند خسته را با آرنج به عقب پرتاب کردم تا یک صندلی دونفره را به تصرف درآورم. واقعا جای نرمی بود، ولی از دیدن نگاه‌های مرگ بار اطرافیان، فهمیدم بقای من در خطر است و ترجیح دادم سریع خودم را به حالت بیهوشی بزنم و به شیشه تکیه دهم. به نظر می‌رسد این گونه پیش از سفر به فضا، ابتدا باید روش ورود و خروج مسالمت آمیز از یک جعبه چهارچرخ را یاد بگیرد. تماس، فرت.

فرسایش یا انسان‌های ماده‌ای که یک انسان کوچک را درون شکم خود حمل می‌کنند (در اینجا به آن‌ها «باردار» می‌گویند)، وارد کابین می‌شوند. در این لحظه، توانایی زیستی جدیدی در اشغال کنندگان صندلی فعال می‌شود. آن‌ها ناگهان سرهای خود را طوری در دستگاه‌های کوچک جیبی شان فرومی‌برند یا با چشمانی خمار به افق‌های نامعلوم خیابان زل می‌زنند که گویی ارتباط سیستم عصبی شان با جهان خارج به طور کامل قطع شده است. نکته گیج کننده دیگر این است که این موجودات با وجود اینکه می‌بینند درهای این کیسول متحرک در حال خرد کردن استخوان‌های مسافران جلویی است، باز هم از بیرون فریاد می‌زنند: «برین عقب‌تر، بازم جاهست!» و خود را با زاویه ۴۵ درجه لای درز درها جا می‌دهند. ما هنوز متوجه